

Deveta glava MARINA

Emo izleze v koridora i v syshtoto vreme useti leko dokosvane po ramoto si. Obyrna se i vidja Marina. Tja go gledashe s trevozhen pogled.

- Nepremenno trjabva da govorja s teb, Emo – kaza mu tja.

- Da izlezem navyn – hvana ja za rykata Emo. – Byrzo, za da se otryva ot sjankata si.

- Prijatelkata na sestra mi?

- Da.

- Naj-dobre shte byde da izlezem i ot dvora.

- Da, razbira se. Polovin chas imame na razpolozhenie.

- Sled vcherashnite sluchai stignah do mnogo protivorechivi izvodi. Emo, ne iskam da te obizhdam ili da ti nanasjam bolka, no vsichko, koeto shte ti kazha, trjabva tyrpelivo da izslushash.

- Vinagi shte te slusham s vnimanie, Marina.

- Ne, tova e za posleden pyt. Ne me prekysvaj. Da zapochna ot vchera, kogato ti mi se obadi po telefona. Nikoga ne bjah ochakvala da mi kazhesh takova neshto, i to po telefona. Javno, njamal si smelost da mi go kazhesh napravo v ochite. A bi trjabvalo da byde taka, na chetiri ochi. Az, razbira se, te izlygah, kato ti kazah, che obicham njakoj si drug. Mozhe bi malko shte te iznenadam, no shte ti kazha, che se bjah vlyubila otdavna v teb, che dori ne sym pomisljala za drugo momche. No tvoeto objasnenie sjakash narani ljubovta mi, kojato beshe taka chista i kristalna. Syvsem po drug nachin si predstavjah vsichko. Mozhe bi sym po-glupava ot teb, imam po-nisyk ot tvoja uspeh v uchilishte, zatova bi trjabvalo moite dumi da ne te obidjat. Naj-veche, kogato znaesh, che te obicham. Ne moga da obicham

taka drugo momche. Ne moga da obicham i teb kakto predi. Zashtoto, mozhe bi, kogato chuvstvata se izlejat ot syrceto, te sjakash izblednjavat. Nikoga predi ne bjah si pomisljala tova, che kogato i dvamata nauchim za vzaimnata si ljubov, njama da bydem shtastlivi. A naprotiv. Az se chuvstvam v bezizhodica. Kakvo ot tova, che se obichame? Prosto stigame dotuk. A ponatatyk? Shte hodim zaedno, shte stignem v naj-loshija sluchaj do zhenitba predi kazarmata ti. Sled tova shte prodylzhish da uchish. Shte byde trudno i za dvama ni. Shte imame sigurno i deca. E, mozhe i da e edno samo. No pomisli si, kogato si v kazarmata, kolko tezhko shte ti byde. Zhenen chovek. Koj znae kolko rjadko shte se vizhdame. A sled tova? Ti shte uchish i za koe po-napred da mislish? Za semejstvoto li? Za decata li? Za zhena si li? Ili za uchenieto? Ne znam. Na men syshto njama da mi byde leko, zashtoto bez tvojata opora trudno shte se grizha za decata. No mozhe bi ti si gotov da izdyrzhish tolkova godini na takova izpitanie? Edva li. Ne vjarvam da se namerjat tolkova sili u teb, za da ne vjarvash na praznite prikazki, na klevetite, kogato ti bydesh vojniki. Shte se namerjat hora da govorjat vsevyzmozheni gluposti. Njama da moga da zhiveja pri vashite. Sigurna sym v tova. I imenno tova shte byde koz v rycete na klevetnicite. Zashtoto vse oshte mnogo hora sa s patriarhalnite si razbiranija za semejstvoto. Osven tova, ti mozhe bi vyobshte ne si pomisljal da se zhenim. Togava shte hodim zaedno. Shte se chakame dylgi godini. I dali shte izdyrzhim? Az sym gotova da izdyrzha. A ti?

- I az sym gotov/

- Kolko vreme?

- Ako se nalozhi, i cjala vechnost.

- Sega v momenta ti ne mislish kakvo govorish. Mogat da se sluchat mnogo nepredvideni neshta. Zatova az reshih. Edinstvenijat izhod, edinstvenijat lek e da se razdelim!

- Marina!...
- Da zabravim edin za drug!
- Nikoga!
- Vse edno, che nishto ne e imalo mezhdu nas!
- No, Marina, pomisli, che tova shte oznachava pobeda za Merito i Iskra.

- Ne! Tova shte oznachava pobeda za nas. V ponedelnic napuskam grada. Vujcho mi e direktor na edna gimnazija v provincijata. Tam shte ucha.

- Znachi, izgubih.

- Trjabva da se primirish. A ako se sreshnem, kogato si zavrshil vissheto si obrazovanie i ne si se ozhenil, i ako az ne sym se omyzhila, to togava dano si spomnim starata ljubov.

- Marina, zashto govorish taka?

- Trjabva da se pomychish da me zabravish! Galja te obicha. Nadjavaj se v neja.

- Marina, az nikoga njama da te zabravja. Nikoga!
Nikoga!

- Zashto se zarichash?

- Dori i da byda s druga, az vinagi shte te pomnja!

- Ne, nedej.

- Marina, pone pred drugite zapazi v tajna tova, koeto si reshila da napravish.

- Ne se bezpokoij. Shte mozhesh da se pomirish i s Iskra, i s Mariana, i s Elisaveta.

- Gluposti! S tjah nikoga njama da imam nishto obshto!

- Da vyrvim v uchilishte.

- Dobre, Marina, no za sbogom neka te celuna za pryv i posleden pyt.

I tova beshe kraijat na edna zlopoluchna ljubov...